

Činoherní klub uvede Shakespearova Macbetha v režii Ondřeje Sokola

K avizované divadelní klasice sáhl v jarní části sezóny Činoherní klub. V pondělí 21. března uvede Macbetha Williama Shakespeara. V osobité režii, jak je u Ondřeje Sokola zvykem, se v hlavní roli představí Martin Finger. Premiéra je zcela neplánovaně zasazena do doby, ve které získává až mrazivou aktuálnost.

V dalších rolích diváci uvidí Lucii Žáčkovou, Zbyňka Frice, Marka Taclíka, Kryštofa Bartoše, Bořka Slezáčka, Dalibora Gondíka, Viktora Zavadila, Vasila Fridricha, Martu Dancingerovou a další.

Macbeth bývá nazýván největší divadelní studií zrodu zla v člověku. Co je to ale zlo? Temná síla, která je naší součástí a může se kdykoli probudit? Nebo vetřelec, který do nás vstupuje zvnějšku? Odborníci mají různé názory. Jedni zdůrazňují roli společnosti, druzí psýché, další vycházejí z teologie a jiných (ne)vědních oborů. Mnoho psychologů se však shoduje, že zlo je naší součástí a záleží jen na nás, jestli mu dáme šanci se projevit. Čarodějnice Macbethovi předpovědí královskou budoucnost, pro hrozný čin se však Macbeth rozhodne sám. Nechá se omámit vidinou, přemoct ješitností a ctižádostí. Tíha zodpovědnosti ho nakonec dostihne. Zlý čin umožní jeho rychlý vzestup, ale též jistý pád. Zlo je zrádné – číhá v každém z nás, a pokud s ním nepracujeme, může nás v kteroukoli chvíli překvapit. Pak třeba na chvíli nosíme zlatou korunu, ta nás však vzápětí dokáže rozdrtit.

Macbeth je jednou ze Shakespearových vůbec nejhranějších her. Překladatel **Martin Hilský** má pro tento fakt vysvětlení: *“Je to největší divadelní sonda zla, kterou Shakespeare napsal. Zároveň je to hra vizionářská. Na této shakespearovské genezi zla je zajímavé už to, že Macbeth je na začátku slušný člověk, dokonce válečný hrdina, oddaně sloužící svému králi. Myšlenka na královraždu se v jeho duši rodí z imaginace. Není náhodné, že Macbeth vidí vražedný nástroj, tj. dýku, nejdřív jako přelud. Dýka, která se mu zjeví, se svou funkcí trochu podobá duchu*

zavražděného krále Hamleta. Tím se velice odlišuje například od dýk v JULIU CAESAROVĚ. Myslím si, že tato SKOTSKÁ HRA má fascinující divadelní účín také proto, že je tak krátká a má silnou, jednoduchou zápletku. Ten „tah na branku“ je v této hře velmi silný a dramatický. Maximální sevřenost této hry se pozoruhodně promítá do její básnické a divadelní řeči.“

Shakespeare a Činoherní klub zdánlivě nejdou moc dohromady. Režisér **Ondřej Sokol** má pocit, že nyní nazrál čas, aby k tomu setkání došlo. „Michail Čechov, kterého obdivuji, kdysi psal, že k Shakespeaerovi je potřeba přistupovat odvážně, škrtat, a dokonce měnit pořadí scén. Myslím si, že jsme měli hodně velkou odvahu. Až jsem si někdy říkal, že je to na hranici destrukce toho textu. Ale přistupovali jsme k tomu s takovou pokorou, že jsem přesvědčen, že to ten text přežil. A skutečně jsme ho ořezali na jakousi kvintesenci. A náš nejodvážnější zásah? Z té stvůry jsme udělali kolektivní bytost. Macbeth s Lady Macbeth na to nejsou sami; krev je na rukou daleko víc lidí. V tom je to moderní zlo myslím si jiné – je kolektivnější. A to je to, co jsme se v té inscenaci pokusili udělat. Ta saň má daleko víc hlav a svoje ruce mají v krvi namočené další lidi, kteří jsou zodpovědní za to, co se děje. To je nejzásadnější výklad v našem Macbethovi.“

Z čeho má Ondřej Sokol během zkoušení největší radost? „Z Macbetha. Mám na mysli inscenaci. Skutečně mám pocit, že v opozici ke kolektivnímu zlu, o kterém je inscenace, tady vznikla velmi dobrá kolektivní bytost toho souboru. To se šťastně schází s tím, že se snažíme budovat větší soubor a noví lidé, kteří přišli, strašně dobře zapadají do jeho struktury. A že jsme schopní společně dýchat v jednom rytmu pro tak velkou inscenaci, je hrozně pozitivní věc.“

„Macbeth je mnohem víc než individuálním příběhem o ctižádostivém muži, který vzal osud do svých rukou s vědomím, že budou od krve, anatomí zla. Vždycky si přejeme, aby inscenace byla pokud možno aktuální. Ale potom, co se začalo dít na Ukrajině, získala inscenace Macbetha nečekaně mnohem intenzivnější a palčivější významy. A myslím, že v tuto chvíli bychom byli všichni mnohem raději, kdyby to tak aktuální nebylo. A kdyby představa války byla povšechná a nedostávala tak děsivě konkrétní konotace,“ přibližuje dramaturgyně **Markéta Kočí Machačíková** pro tvůrce zcela nečekaný kontext inscenace.

William Shakespeare | MACBETH

Premiéra: 21. 3. 2022

Překlad: Martin Hilský

Úprava: Ondřej Sokol, Markéta Kočí Machačíková a Kateřina Popiolková

Režie: Ondřej Sokol

Dramaturgie: Markéta Kočí Machačíková a Kateřina Popiolková

Scéna: Adam Pitra

Kostýmy: Katarína Hollá

Hrají:

Macbeth

Martin Finger

Lady Macbeth

Lucie Žáčková

Duncan, skotský král

Zbyněk Fric

Malcolm, Duncanův syn

Petr Matyáš Cibulka

Banquo, thén

Marek Taclík

Ross, thén

Kryštof Bartoš

Macduff, thén z Fifu

Bořek Slezáček

Lady Macduff

Marta Dancingerová

Pro více informací, prosím, kontaktujte:

Linda Skarlandtová - email: linda@skarlandtova.cz, tel. 602211276

Syn, Macduffa a Lady Macduff
Jakub Král
Kristián Páca
Vilém Tycar

Lékař, na skotském dvoře
Dalibor Gondík

Vrátný, později kancléř
Vasil Fridrich

První čarodějnice
Lenka Skopalová

Druhá čarodějnice
Jana Břežková

Třetí čarodějnice
Sandra Černodrinská

První vrah, dříve setník
Viktor Zavadil

Druhý vrah, dříve sluha Banqua
Václav Šanda

Třetí vrah, sluha Lady Macbeth
Marek Frňka

Duncanovi strážci
Marian Fiedler
Tomáš Olejník
Tomáš Madar
Jan T. Urant
Martin Voves
Jindřich Herbst